

Biblická čtení:

Jakubův 5, 13-20: Vede se někomu z vás zle? Ať se modlí! Je někdo dobré mysli? Ať zpívá Pánu! Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno. Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého. Eliáš byl člověk jako my, a když se naléhavě modlil, aby nepršelo, nezapršelo v zemi po tři roky a šest měsíců. A opět se modlil, a nebe dalo déšť a země přinesla úrodu. Bratří moji, zbloudí-li kdo od pravdy a druhý ho přivede nazpět, vězte, že ten, kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty, zachrání jeho duši od smrti a přikryje množství hříchů.

MODLITBA

Dnes bych se ráda zamýšlela nad druhým textem v Písmu. Z listu Jakubova.

Začátek se zdá být jasný, pokud je někomu zle nebo má jiné trápení má se modlit. Druhá část také, pokud je někdo dobré mysli, má zpívat Bohu chvály. Někdy je to i tak, když se mi nedaří, tak se modlím o sto šest a pokud se mi vede dobře, tak si na Boha ani nevzpomenu. Ale co když jsme šťastní a radujeme se a tím jsme Bohu na blízku, aniž bychom si to plně uvědomovali nebo se modlili. A naopak, když nám dobře není, myslíme na něj častěji. Někdy to vypadá, že Bůh je takový fousatý děda, který plní všechny mé přání a my chodíme jen žádonit, co bychom si přáli a jak bychom to chtěli a on by měl mávnout kouzelnou hůlkou a splnit nám ty naše přání a když se tak nestane, jsme zklamaní a našťvaní. Asi nemohu čekat, že budu nečině sedět, modlit se a vše mi spadne do klína. Takto to není nikde řečeno, ale dost lidí si to myslí. Nebo se mi nedaří, tak hned v tom vidím smůlu. Nebo si člověk řekne, asi jsem se málo modlil a tak mám smůlu.

I v naší Liturgii se píše pít z kalicha života sladké i trpké, příjemné i odporné. To znamená, že Otec je s námi všemi za všech okolností. A já ho mohu oslavovat například modlitbou nebo tím, že někomu například pomůžu. Ani jedno není více, či méně. Dále se nám v textu objevuje, Modlitba víry zachrání nemocného, Pán je pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpuštěno. Když se tedy pomodlím, tak se dotyčný uzdraví? Nebo to dělám pro sebe? Pro lepší pocit ze sebe? Nebo je to myšleno, že nemocného jeho víra uzdraví. Já to nevím, to si musí každý odpovědět sám. Pro mě dnes, pokud je někdo, koho znám nemocný a jde to prakticky udělat je modlitba to, že za tím člověkem jdu a jsem s ním. Jedno jestli hodinu nebo celý den. Takto já dnes vnímám modlitbu v našem světě. V dnešním textu je to o modlitbách. Pro každého ta modlitba může vypadat různě. Ale opět se to snažili apoštolové přiblížit lidem a v té době, to bylo důležité. Ale dnešní dobou se text opět proměňuje. Když jsem ten text četla vícekrát, najednou jakoby se mi slovo modlitba proměňovalo ve slovo víra. Protože pokud jsem v důvěře s pánem Bohem v životě, tak můj každodenní život je také modlitba. To, že ráno vstanu a těším se, co ten den zase přinese. V tomto případě není

návod, že tento postoj je správně a tento zase špatně. Jde o to se zamyslet, co pro nás v našem životě modlitba znamená, jak ji vnímáme a prožíváme. A co si třeba myslíme, že jsme modlitbou v životě ovlivnili.

Ať už to máme jakkoliv, důležité je, že je modlitba od srdce. Nejde tak o to, kdo se modlí, ale o toho, kdo modlitbu slyší. Máme to štěstí, že můžeme k Bohu mluvit, ať už pod slovem modlitba vnímáme každý cokoliv, důležité je, že je to upřímné.